dentr Olysipone · q. ibi introducti fr̃a cadaveris, et hec conservabitr
fr̃a tara si illis ibi eo gladio transfigatr et hic minime sedatr. nec
exclos 1996 maii hoie pae natr plures fr̃as sit ea est eo: q. n
poit eas sit hic posita in diversis lis erco e qd posita in diversis lis
habant uniom duplici subti et saepe discimus.

Ita 2.a Dito q. moritur Romae et vi-
vit Olysipone sit dicendus simpliciter mortuus an simpliciter vivus. R.
cu distinctioe si n. petus illis sit Romae positus p adductionem duple-
citer pot desinere ee ibi 1.o si cesset actio adductiva q. producebat ibi-
bi illius presentiam. 2.o si cesset actio conservativa q. ibi et erat adduc-
tivis positis.

Resp. si 1.o nõ desinat n. dicendum Petru
ibi mortuum nec simpliciter nec sm qd q.a tunc n. dabitr corruptio unionis
inter m̃am et form̃ Petri: ergo n. qd presentiã Petri corrumpatr n. dicitr Petr-
us mortuus nec simpliciter nec sm qd et pat, aliq dicerentr Christus D. noster
qr p corruptioem accidentium in Sacra Eucharistia cessat actio qua producitr illius
ubi sacramentale.

Si 2.o nõ ee desinat i. si desinat erco
qd cesset actio conservativa q. ibi erat adducta adhuc dupliciter cessare pot
1.o si cesset adequate sm oes sui ptes, i. loci n. illa actio ex actioe conservati-
va nõ et ex actioe conservativa seo de actoibus conservativis unionum
partialium. Si cesset inquam adequate n. dicetr Petrus mortuus nec simpli-
citer sm qd et n. dicitr Christus mortuus cessat actio conservativa sm
opinionem Scoti adjuncta in terris cesset p corruptioem accidentium n.
n. Christus dicitr morti qr hoc actio sit adequate cessat.

2.o si cesset in adequate. i. si cesset sm ptem

consecrationem unionem, d. n. sm pes consecrationis ino et [illegible]: tunc dico Petrum posse dici mortuum Romae aliquin mortuum sm quid scilicet in tali loco: n. u. posse dici mortuum simpliciter quia ut oppositum dicatur absolute et simpliciter mortuum n. debet alicubi uiuere: atq Petrus Ulyssipone uiueret: g. n. diceretur simpliciter mortuus. Diceretur tn simpliciter uiuere quia ut praedicatum affirmatiuum simpliciter praedicatur sufficit quod ratione alicuius loci uerificetur ut Paulus dicitur simpliciter uiuere cum tn existit Ulyssipone: at praedicatum negatiuum simpliciter praedicatum requirit ueritatem in omnibus locis unde ut petrus simpliciter diceretur n. uiuere debebat n. alicubi uiuere. Confirmatur quia Christus D. ex eo quod esse desinat in hac hostia consecrata per accidentium corruptionem dicitur quod desinat existere in hoc loco aliquin quod desinat existere sm quid: et ex eo quod semper existat in coelo, dicitur existere simpliciter.

Caput 7m

Utrubique habeat eosdem actus uitales?

Obiectio 1a. Utrubique eliciat eosdem actus uitales, probatur rationem. Videtur si Petrus Ulyssipone uideat Paulum et Romae Paulum uideat, si hic citharam audit, Romae audeat etc. Resp neg. probatur facile quia hi actus pendent physice ab objectis [illegible] quae complent potentias ut illos eliciant: atq hae species ingressae praesentes non esse utrubique, ob terminum quod causat hic [illegible] hic n. idem producit et Romae: g. actus uitales praesentium rationem n. [illegible] idem utrubique.

Obiectio 2a. Utrubique eliciat eosdem actus propter spatialem Resp neg. Ratio oppositum sequuntur Conciter [illegible] cu-

417

ario. Hr resolutio q.a ex eo utrubiqz intus est, voltas deberet
producere eosdt actus, q.a qlibet eoy pãs sit rãõ adequata suorum
actuum, ut asserunt adversarij: sed hoc rãõ n stat: q. nec illa opinio
Ho Ver. q.a hz intus sit cã adequata sumptus cum sua ɔcausa s.
cum spẽ intelligibili et voltas accepta est cum actu intus anteceden-
te et ɔdiõe logã, esse: tn neutra pia pãt sine ɔcursu Dei debito
aliquem actum producere nec dici simpliciter cã ɔplecta sui actus: atqz n
cū debet ɔcursum alicui cõ et producat aliquem actum induplici cõ
exiturum p duas ptentias: q. voltas q. p Dei ɔcursum ɔplectr
Ulyssipone ut producat actum amoris illj n hẽt natr ɔcursum Dei ut
illum producere pãt Romæ: q. n ẽ in utroqz lõ cã adequata illius
actus, sed in eo tn lõ, in q Deus decrevit voltatem, illum actum na-
tr elicituram.

Inferes 1.o pãe eandt hoim Ulyssipone
scire Romæ nescire vl et opinari formidolose de eodt obto: si n pãt
nescire ex eo qd n videat medium scientificum, cure n videndo med-
ium scientificum n poterit opinari et formidolose. Inferes 2.o pãe
hominem hic peccatum comittere, illic ẽe in gratia, ne aliqz ɔcedarus
(qd alij duorant) pãe illic comittere peccatum et amittere gratiam dor-
miendo si hic evigilando pecit. Inferes 3.o si hic dum ẽ in pecca-
to moveatr et ibi in gratia vivat aiãm put hic erat ad tartara descen-
suram, et si postea illic moveatr hic, eandt aiãm ex suppositiõe qd
Deus vellit ɔservare ~~aiãm~~ actiõem p qm illam adduxit vl reduxit in
cælos ascensuram.

Q.o 1.a

De Ubi definitivo

Caput 1.m

Quo pacto acquiratur ubi definitivum.

Dico 1.o Ubi Angeli in 1.o Angeli productionis acquiritur per emanationem seu emanat ab ipso Angelo. Diximus q. 1.a cap. 2. dari ubi definitivum. Probavimus q. 2. cap. 1.o substantias spirituales Angelos et animas habere ubicationes definitivas. Quaestio vero est quo pacto acquiratur hoc ubi definitivum ab entitate quae illud habere potest: et quod diximus de Angelo, de anima accipiatur dictum. Probatur igitur conclusio affirmativa et probatur quia Angelus in 1.o instanti suae creationis est alicubi: sed non potest esse alicubi sine ubi: ergo habet ubi: atque non acquirit tale ubi per motum quia non datur motus in instanti: ergo per emanationem per quam tale ubi a substantia Angeli emanavit. Confirmatur quia non potest cogere Angelum ut se moveat a quo in quo creatur a Deo per 1.am horam: atque in tota illa hora est alicubi et consequenter habet ubi: ergo cum ex suppositione illud non acquirat per motum localem, acquirit illud per emanationem: ut dicendum est de ubi circumscriptivo rei corporalis in eisdem circumstantiis.

Dico 2.o Ubi Angeli de cursu temporis per motum localem acquiritur [illegible] affirmative. Ita Palma 1.a parte q. 52. art. 1.o disp. unica membro 8. et his et probatur quia quando Angelus decursu temporis movet se ab uno spatio ad aliud, acquirit per illam actionem localem aliquam formam de novo (quia non datur actio sine termino): sed haec forma non potest esse alia nisi ubi definitivum quod Angelus per illam actionem producit: ergo Angelus decursu temporis

418

acqit suum ubi definitivum p motum localem. Confirmatr qa Angelus movendo se constituit se in aliqua certa pte spatij huius mundi; nec n e in toto spatio qd hbt mundus: sd reqt se in aliqu huius spatij pte constituere ni producendo in se ubi: go Angelus p motum localem in se producit ubi

: . : . : Angelus tn et si Ds crearet Angelum ante mundum corporeum, et nõ in spatio imaginario, heret Angelus suum ubi in 1o instanti productum p creationem, et postea movendo se acqreret aliud ubi p motum localem. Rn affe; pbr qa si ille Angelus sic creatus ascenderet ad coelum empyreum qd dein crearetr, ascendendo pderet realem relationem distantiae et acqreret realem relationem indistantiae ad ipsum coelum atq 1a relatio pdi reqt ni deperdat illius fundamentum qd e ubi q Angelus erat in ho lo antequm moveretr ad ascendendum: et relatio indistantiae acqri n pot ni acqratr aliud ubi, p qd Angelus sit fundamentum inde et fundamentalis indistans coelo: go Angelus in 1o instanti et in illa suppositione heret ubi, et postea se movendo novum ubi acqreret. pot n p sua libertate (sicut et hoc) ubi mutare, n tn sine aliq movere, qa sequeretr e alicubi et n e alicubi et pot.

Caput 2m.

An ubi definitivum rei spiritualis sit indivisibile?

Qo hoc pot excitari de qulibet entitate spirituali, de aia rationali de unione aiae ad corpus de accidente spirituali de Angelo; sed de Angelo excitabimus et ex his qe de ubi Angelico dicemus facile quisq de alijs poterit iudicare. Qo igitr e an ubi definitivum Angeli sit in=

divisibile n̄ sol' rōē subbi cū q̄ et cū q identificatr, sed et in
ordine ad spatium, de et n̄ hēat p̄tes integrantes, iuxta se distantes
q̄rum una respondeat uni p̄ti loci, et altera alteri. R̃s aff.ᵉ cū mul-
tis ubi Angelicum utroq. mō indivisibile. Ita Vasques 1ª p. disp. 188.
nō 30. et 3.ᵒ tomo 3.ᵃ p̄tis disp. 186. cp. 4. nō 28. et Albertinus c. tro
collario 5. de predicamento q̄ntitatis, et ubi dubiōē 8. nō 4. Furtado disp.
2. de aīā sect. 3. q̄s sequuntr ingeniossimi et doctissimi recentiores.

Pr. 1.ᵒ q̄ illud ubi (ut oēs fatentr) ē
spūale: atq de rōē rei spūalis ē n̄ hēre p̄tes extensas sive in ordine ad
spatium: q.ᵒ illud ubi eas n̄ hēt. Pbo Min. q.ᵃ ex eo TT ostendunt Deum
ēē indivisibilem et in ordine ad spatium. et phylosophy aīām rōalem ēē
indivisibilem et in ordine ad spatium q.ᵃ sunt entitates spūales: q.ᵒ sicut
illud ubi ē entitas q̄dam spūalis n̄ hēt p̄tes, l. illa Theologorum et phy-
losophorum p̄bationes nullius momenti erunt.

2.ᵒ si illud ubi ēēt divisibile q. ad spati-
um ex eo foret q.ᵃ corresponderet diversis spatii partibus: atq p̄t correspondere
diversis spatii p̄tibus quin sit divisibile, nec et q. ad spatium: q.ᵒ n̄ ē divisib-
ile q. ad spatium. Pbo Min. q.ᵃ Deus, et Angelus, et aīā rōālis et ac-
tiones q̄s Angelus et aīā producunt etiam correspondent spatio divisibili et
per se p̄ti: et tn̄ sunt indivisibiles, nec hēnt p̄tes, sub quas correspondeant
diversis spatii p̄tibus: q.ᵒ illud ubi sic se hēre poterit cum n̄ detr maior rō
: qd n̄ aliq dicunt Deum, Angelum, aīām correspondere spatio divisibi-
li ratr n̄ a. sunt, et ubi Angeli correspondere p̄atr. et ideo debere
hēre p̄tes parvi momenti ē q.ᵃ correspondentia in rebus mātibus arguit
p̄tes n̄ sol in ubicaōē, sed et in re ubicata: q.ᵒ si datr etiā correspon-
dentia in rebus spūalibus arguat p̄tes n̄ sol in ipsa spūali ubicaōē,
sed et in re spūali ubicata.

419

3.° esse Deus et Angelus et aīa ra-
tis n̄ haberent p̄es quibus corresponderent spatio divisibili et illas n̄ h̄nt
ubi Angeli in se esse qd̄ sibi spatio responderet gᵒ Deus Angelus et
aīa n̄ h̄nt essentialem dependentiam et habitudinem ad illud spatium qd̄ h̄t
ubi Angeli: sed hoc rō nulla ē: gᵒ. Deus Angelus et aīa h̄nt p̄es
q̄ illas n̄ h̄t ubi Angeli. Pbo min. gᵃ aīa h̄t essentialem habitudi-
nem ad m̄āim seu ad corpus divisibile tʒ sine dependentia. Actio productio-
na spēi intelligibilis h̄t essentialem habitudinem a phantasmate, aq et essentialr
dependet. Actio q qm Deus sit cum quantitate et instio produceret Ange-
lum h̄ret essentialem habitudinem ad quantitatem a qua et essentialr produceret.
ubi gᵒ Christus D. in Sacramento ē h̄t habitudinem ad p̄es hostiae et
ad spatium in q ipsa ē: et tn̄ nec aīa nec productio spēi intelligibilis,
nec illa productio Angeli nec ubi Christi D. (ut fatetur ipse Suarius
3. tomo 3. p. disp. 48. sect. 1.) h̄nt p̄es: gᵒ licet ubi Angelicū
h̄eat essentialem habitudinem ad spatium, n̄ h̄ebit p̄es p quas p̄tibus spatii
correspondeat; sicut nec illas h̄t aīa ut correspondeat p̄tibus corporis, nec
productio spēi ut correspondeat p̄tibus phantasmatis nec productio illa Ange-
li correspondeat p̄tibus quantitatis. nec ubi Christi D. in Sacramento corr-
espondeat diversis p̄tibus hostiae et spatii in q hostia ē.

4.° si illud ubi h̄ret p̄es sequeretur ēē ubi
definitivum et n̄ ēē ubi definitivum: sed hoc implicat: gᵒ et illud.
Pbo seqlam q ad 1.am p̄tem qᵃ illud ubi n̄ ēēt circumscriptivum cum n̄
poneret rem totam in toto spatio, et p̄tem rei in p̄te spatii sicut Angelus n̄
ē totum. h̄eris partes agit nagt illius p̄es pone in p̄te spatii: gᵒ ēēt de-
finitivum. Deinde pbo seqlam q ad 2.am p̄tem qᵃ ubi definitivum illud ē
qd̄ ponit rem totam in toto spatio et totam in qualibet p̄te spatii: sed

illud ubi id n̄ cōparet : ḡo n̄ eet ubi definitiuum. Pbo mai. q̄a il-
lud ubi in apposita snīa n̄ eē totum in toto spatio et totum in quoli-
bet pē spatij sed totum in toto et pres una in pē una q̄ n̄ eet
in alia pē : atq̄ sic q̄ n̄ ē talis ut q in se n̄ pot cōparare alteri
qd sit tale ut qet : ḡo si ubi n̄ ē totum in quolibet pē ut q n̄
poterit efficere ut Angelus sit totus in quolibet pē ut qd quemad-
modum si albedo n̄ eet n̄ eē alba ut q n̄ redderet parietem albam
ut qd etc.

Ḡo et ultimo n̄ minus repugnat mūs in-
diuisibilis q̄ ponat rem ꝑ̄ter circumscriptiue q̄m repugnet mūs diuisi-
bilis corpē spatij q ponat rem ꝑ̄ter definitiue : sed mūs indiuisibilis
corpē spatij q ponat ꝑ̄ter rem circumscriptiue ē impossibilis ut fatentr
oēs : ḡo et ille alius mūs impossibilis erit. Pbo itam. Ideo primus
mūs ē impossibilis q̄a impossibile ē mūm q n̄ ē sm̄ diuisas pēs in-
diuisis pēibus spatij ponere rem sm̄ diuisas pēs indiuisas spatij pēibus : sed
n̄ minus impossibile ē mūm q n̄ ē sm̄ se totum in quolibet spatij pē
ponere rem q̄m modificat totum in quolibet spatij pē : ḡo si ille mūs ē
impossibilis, 2us impossibilis erit debet iudicari.

Apposita snīa q̄ ꝓbabilis docetr a Mo-
lina 1a pē q. 52. art. 1o. sect. unica membro 3o a Suario multis in
locis precipue 3. tomo 3a pēs disp. 60. sect. 1a et in Methca disp. 51.
nō 1o. et late lib. 4. de Angelis cap. 17. nō 2. Granado 1a pē disp.
135. nō 2o. quos sequuntr plures recentiores. Pro hac pugnabis 1o. ubi q
Angelus ē in tota hac aula ē ueterum pēs : ḡo ē diuisibile et hns
pēs in ordine ad spatium. Pbo aīs q̄a q̄n Angelus se retrahit a demidia
pē huius aulæ persistendo immotus in alia demidiatate, amittit

1120

aliquem radium per quem correspondebat illi demidiatati quae se contrahit : sed non amittat totum ubi quod antea habebat : quia amittit partem quod tale ubi est extensum per partes. Probo minor quia Angelus remansit et superimus in alia eadem demidiatate immutatus : quia non acquisivit in illa novum ubi : quia ibi est per illud ubi quod antea habebat : quia non amisit illud per contractionem ab alia demidiatate.

Resp. negando ans. ad illius probationem distinguo Mai. amittit aliquem radium totum et totaliter per quem correspondebat illi demidiatati secundum se totum et totaliter nego Mai. : amisit aliquem radium totum et non totaliter per quem corresponderet illi demidiatati secundum se totum et non totaliter concedo Mai. Deinde distinguo Min. sed non amittit totum ubi quod antea habebat totum et totaliter concedo : non amittit totum et non totaliter nego Min. : tunc concedo 1am consequentiam. Et distinguo 2am consequentiam asserendo ibi esse per illud ubi totum sed non totaliter quod antea erat, negando ibi esse per illud totum et non totaliter. Et distinguo ultimum consequens concedendo sic perdat de ubi toto et totaliter : negando sic de ubi toto et non totaliter.

Explicatur responsio solutio quae continet doctrinam satis utilem et necessariam ad multas difficultates explanandas. Aliud est enim esse alicubi totum et totaliter, aliud esse alicubi totum et non totaliter. Est enim ut Deus totus et totaliter in toto spatio reali et imaginario : at Virgine ut est totus sed non totaliter quia est et Roma ut, etc. : sic anima rationalis est tota et totaliter in corpore humano : at in pede est tota sed non totaliter quia est et in capite. Sic Angelus est totus et totaliter in hac cana, quam suppono esse illius adaequatam spheram, sed in demedia parte est totus sed non totaliter.

Item aliud ē rem acqui totam et totalr, aliud acqui totam et n̄ totalr, q̄a in nrā satis cōi q̄ asseruit āiam equi ēē indiuisibilem, tales āiā p̄ nutritionem acquitr tota, q̄a denouo educitr ex potestate illarum partium nōuarum, q̄ acquitr p̄ nutritionem: et tn̄ illa āia n̄ acquitr totalr, q̄a educta ē ab aliis ptibus, a qq antea pendebat, et adhuc manet dependens.

Item aliud ēē rem deꝑdit totam et totalr, aliud deꝑdit totam et n̄ totalr, q̄a ḡr hoi abscinditr brachium, anio q̄ datr expē āia ad corpus tota ꝑditr, q̄a cum sit indiuisibilis, et eadā cum qū identificatr, n̄ hēt ptēs, et perire pōt sn̄ aliquam illarum: et tn̄ n̄ ꝑditr tota et totalr, q̄a adhuc manet tota, alioq̄ hō moreretr. Sic igitr ḡr Angelus se cōtraxit ad dimidiatatem aulæ ꝑditr ubi totum et n̄ ꝑditr totum et totalr: ē apertum exemplum in ubi q̄d Chrystus D. hēt in hostia: si n̄ aliqua pars hostiæ corrumpatr manebit idem ubi totum q̄a cum sit indiuisibile n̄ perit sn̄ ptem aliqm, et tn̄ n̄ manet totalr q̄a n̄ facit Chrystum p̄sentem toti q̄ntitati, cui antea illū p̄sentem efficiebat.

Repugnabis ex hac dōā seqtr pōē p̄ uices īd redire id q̄d sel corruptum fuit: id hoc enim phūs ōcedit; q̄o rei illam dōām. Pbo seqlam q̄a si angelus q̄ se cōtraxerat ad dimidiatatem aulæ iterum se ad illam uelit extendere acquireret aliqd ubi denouo, n̄ aliqd parciale q̄d cum illo q̄d hēbat in alia dimidiatate faciebat unu totale, alioq̄ iam tale ubi hēbit ptēs: sed n̄ acqrit aliud totale diuersum ab illo q̄d antequam cōtraheretr hēbat, ꝗ̄ ab illo q̄d antequam extenderetr ōseruabat, et adhuc retinet post extensionem, siquidem n̄ mouetr ab illa pte: q̄o acqrit idem: q̄idem īd q̄d erat corruptum p̄ cōtraxionem redit p̄ extentionem

1121

Minor patet q[uia] alioq[uin] haberet angelus sic duo ubi.

R[espondeo] distinguendo seq[ue]lam, concedendo si procedat de entitate q[uae] suapte n[atur]a corrumpatur tota, sed n[on] totaliter, i[d est] q[uae] absolute desinit esse, sed remaneat in aliqua parte spatii l[ocum] subti, et reproducitur in aliqua parte spatii l[ocum] subti actu n[on] distincta ab illa parte in qua iam antea talis entitas producta erat. Nego si procedat de entitate q[uae] suapte n[atur]a producitur tota et totaliter et sic corrumpitur, i[d est] q[uae] absolute et simpliciter desinit esse in aliquo spatio l[ocum] subto n[on] remanendo in aliqua parte spatii seu subti, et reproducitur in parte spatii l[ocum] subti actu distincta ab illa in qua antea producta erat. Deinde nego min[orem] supposita distinctione. Ad probationem seq[ue]lae concedo e[ius] consequens, et distinguo consequentis distinctione qua seq[ue]lam.

Neque hoc omnino nova videri debet seq[ue]la nec[essari]o conceditur in unione hominis q[uae] datur in anima ad corpus, ha[e]c enim quando aliquae corporis partes defluunt desinit unire illis partibus animam eodem qua antea coniungebat, et quando adveniunt aliae partes n[atur]a incipit unire animam ipsis partibus advenientibus: unde sicut in 1[o] eventu desinit tota et n[on] totaliter, sic in 2[o] redit tota sed n[on] totaliter et hoc p[er] unionem seq[ue]ntis nutritio p[er] quam novae partes inhaerentes n[atur]a fit. Idem concedere debeat omnes q[ui] constituunt animas p[er]fectorum alium esse indivisibiles, cum Divo Th[oma] apud Conimb. 2. de anima cap. 1. q. 6. art. 2., scilicet animam equi v[e]l q[uando] deperditur aliqua pars materiae desinere totam n[on] totaliter et quando acquiritur nova pars materiae p[er] nutritionem rediret totam sed n[on] totaliter.

Sic igitur quando Angelus iterum se extenderet ad aliam partem contentam intra suam adequatam sphaeram acquireret ubi quod antea habebat totum sed n[on] totaliter dicitur tamen tunc illud ubi totum

et totalis q.a constituit angelum in sua tota et totali sphaera qd si angelus ultra istam sphaeram se porrigat et relinquat unius tm palmi illius spatij cui antea respondebat acquirit aliud ubi totu et totale ab illo 1o diversum q.a ex suppositioe qd angelus moveti iam n het eand correspondentiam p pies virtuales extensas ad easd spatij pes, nec adaliqm illaru q.a sm se moveti: ut melius intelligit in corpore qd antea ex una pe adensaretur et postea rarificaret pderet n ubi circumscriptivum totum d n totale d illud postea acquireret totum d n totale: at si sm se totum moveret acquireret ubi totale diversum.

Repugnabis 2o ex hoc dari sequi posse unu angelum p unicum ubi ee in toto spatio qd datur in celo atrio cuius sphaera sit tm decima pars atrij q sit decem palmorum: imo d in toto mundo qm moveatur: sed hoc e plusqm falsum: g et dari exq sequitur. Pbo sequelam si angelus in 1a pe ex decem in quas dividimus atrium d contrahat se ad dimidia pe illa q e versus hostium atrij: ex dari recedita si postea se iteru extendat ad illam demidiam pem erit in illa p idem ubi: g si se extendat versus aliam pem ex novem ptibus atrij d respondere incipiat dimidia sui 2a pis, hoc faciet p idem ubi quia adhuc n excedit suam sphaeram, non enim maius spatium erit ex duabus demidiatatibus duarum partium, quam in duabus dimidiatatibus unius pis

Deinde contrahat se ad 2a demidiatate prima partis et, maneat in prima demidiatate secunde

1122

et tunc extendat se ad primam demidiatatem. tertie adhuc erit in 3ᵃ sphera. Dein contrahat se ad demidiam 3ᵉ et maneat sat in ea et postea extendat se ad 2ᵃᵐ demidiam partem 3ᵉ et contrahat se in illa, postea se extendat ad 1ᵃᵐ partem 4ᵉ et sic de omnibus partibus aliis primo et sic de omnibus mundi partibus: quia sic contrahendo et extendendo se erit per unicum ubi quod novabit in omnibus partibus mundi.

Pro regardo sequlam ad illius probacionem dico omnis et ego contra qui in decem illis palmis confecti ex 2ᵃ demidiatate 1ᵉ partis et ex 1ᵃ demidiatate 2ᵉ non excedat sphera angeli quam superius est decem palmorum tunc extendant et ut dicam partis sunt extra spheram illius ubi quod totum et totaliter respiciebat illos decem palmos et totum et non totaliter illorum quinque illis alios aut quinque palmos 1ᵉ demidiatatis 2ᵉ partis nullo modo respiciebat, nec ut totum et totaliter, nec ut totum et non totaliter, atque non potest Angelus incipere esse in illis quinque partibus palmis de novo sine novo ubi, et cum non possit habere duo ubi sit perdit illud per quod erat in illa demidiatate 2ᵃ illius prime partis, et acquirit unum per quod sit in illis quinque palmis ex quibus constat prima demidiatas secunde partis et in quinque palmis ex quibus constat secunda demidiatas prime partis. Unde non potest Angelus percurrere mundo habendo idem ubi.

Nec est ratio de unione anime rationalis quia potest unire animam partibus quibus illam non uniebat, et quia erat ipsa unio totaliter

totalis, quia talis unio respicit essentialiter non nisi unam adaequatam sphaeram suae operationis non nisi igitur unam continuam, non autem unam consistentem; at ubi respicit spatium adaequatum sphaerae sui Angeli, spatium igitur fixum et non mutabile.

Infertur hinc 1° motum localem quo Angelus acquirit suum ubi non esse continuum, habentem partes formales, sed esse motum continuum virtualiter seu habentem partes virtuales, ut illas habet terminus illius motus localis. Idem autem est hic partes virtuales, ac hic idem esse repetitum et quasi replicatum et reproductum totaliter, quoties illius terminus nempe ubi Angeli suum esse et habet quasi replicatum et reproductum, ita ut sit totum in toto spatio et totum in qualibet parte spatii, et intelligitur quod animam rationalis esse in corpore quod informat: intelligitur enim anima tota in pede, tota in manu, tota in corde, tota in capite, ac si esset in ipsis partibus replicata. Hic autem localis motus qui est virtualiter continuus dari potest in instanti potest enim Angelus in uno instanti deserere integram sphaeram unam et acquirere aliam integram.

Infertur 2° quando Angelus movetur in tempore, ut si Caelis moveatur per illud arcum in una hora motum illum non dici unum ratione termini seu ubicationis sed ratione temporis et ratione spatii: est enim tempus unum quia superius quo Angelus mutari gerit et est spatium unum ut patet: non est tamen unus motus ratione termini quia ubicationes sunt non tot quam plures creatae, ut sunt non tot quam plura spatia adaequata sphaerae illius Angeli qui movetur: at si sumantur spatia certa et non communicantia erunt finita numero et sic erunt ubicationes certae numero finito et erit motus discreti per quem tales ubicationes acquiruntur finito numero claudentur, nec datur aliquod ubi in Angelo cuius una pars acquiratur post aliam, aequivalenter nullum datur quod acquiratur indivisibilibus partibus temporis secundum diversas sui partes.

1423

Inferes 3.º dari de facto ubi qđ sit devisi-
bile ex pte subti et ponat rem indivisibilitr intô, aeqin dicatr indivisi-
bile ex pte spatij ut patet in ubi qđ Christus D. ponitr sub quantitate hostiæ
tid, identificatum ipi cum quantitate Christi D. quæ devisibilis, aeqin
ipsum ubi devisibile e: dari tn de facto ubi qđ sit indivisi-
bile ex pte subti et devisibile ex pte spatij ita ut hêat pes partes
correspondentes ptibus divisis spatij quia hoc implicat n.º 1.º idem ex eo
n qđ hêat pes illas seqtr ee et n ee indivisibile simpliciter ergo ita
supponitr n ee qa qđ het pes correspondentibus divisis spatij ptibus correspondentes
e simplicitr devisibile. at ex eo qđ aliqd hêis pes ponatr indivisibilitr
intô n seqtr qđ hêat d n hêat pes. aeqin n.º seqtr qđ sit d n sit
devisibile ut patet in râ 1.ª posita in puncto.

Inferes 4.º ubi Angeli n ponere
angelum in spatio extenso indivisibilitr nn n pat e et ipsum ubi
sit extensum in se partr d simpliciter. sed sufficit qđ sit virtualr d
in qđ extensum, si n poneret subtm suum devisibilr in eo, tunc nec.º
hêret pes d quas poneret pes sui subti divisas in divisis ptibus spatij
impossibile n e qđ aliqua entitas ponat devisibilr intô q n hêat
pes aeqin q n hêat ubi extensum simpliciter. Et si Angelus in duo-
bus lis positus hêret duas ubicaões totales tn inpuro n het duas
parciales. sicut aia rati si duas ps totales descontinuatas infiaret
hêret duas uniones ad inferendum tn duas parciales stirvata/cau-
ca tn indiget indivisibili ex sua pte unione.

Inferes ultimo n ee durae rei spi-
ritualis carere ptibus intensionis un has hêre possint actus intus et volunti

et huiusmodi utriusque esse tamen durationem esse spiritualis non habere partes extensionis, in ordinem ad diversas spatii partes; quia ex sibus intensionis, non sequitur quod res non possit esse tota in aliquo subiecto indivisibili, ut patet in ipsis actibus et habitibus, qui sunt in potentiis spiritualibus et indivisibilibus: et ex sibus extensionis, sequitur non posse rem sic extensam esse in subiecto indivisibili, sed necessario exigere divisibile, exigit enim talem rem simpliciter in se quod divisibile et extensum, quale est ubi angeli, si has partes habet.

Caput 3m.

Comparatur substantia spiritualis cum suo ubi locali.

Quaestio 1a. Utrum substantia spiritualis ut angelus (erat modo phylosophandum) de ea naturaliter esse possit in multis locis adaequatis, et in adaequatis distinctis? Respondeo negative ita Vasquez 1a parte disp. 150. cap. 1o. Molina q. 52. art. 2. § 4a. de Turubal disp. 177. cap. 1o. no. 14. Suarius lib. 4. de Angelis cap. 10. no. 1o. Buschalus q. 52. de angelis art. 2. quaesito 2o. difficultate 1a. § 3o. Probatur 1a. pars quia Angelus naturaliter esse nequit nisi in suo loco adaequato: sed duo loca adaequata excederent illius spatium adaequatum: ergo Angelus in duobus locis adaequatis naturaliter esse non potest. Probatur 2a. pars quia si Angelus posset in duobus locis inadaequatis dissitis, tamen Angelus ex ipso distinct extendere naturaliter: imo cum se in quolibet naturaliter expendere possit, naturaliter maneret in duobus locis adaequatis: atque naturaliter idem non potest esse in loco distanti ab eo in quo erat quin manendo in 1o. ergo idem Angelus naturaliter esse nequit

423

UNIVERSIDADE LIVRARIA

in eadem loci in adequatis diss[t]inaty? Deinde tam in locis adequatis, qam inadequatis desitineatis, poterit idem Angelus, & animas ibi ee, ut tenent Auct. citati, & pat ex his q dicimus supra q. 4. de corpore posito indivisis locis

Cta 2.a Angelus pat Angelus ee in

minori d. minori do in infinitum qd sit illius loc. adequatus, & hoc ratio. Pb. aff.a Ita Suarius 4. de Angelis 11. no 3. & 13. Molina 1.a p.e q. 52. art. 2. § 3.a & Becanus 1.a p.e trac. 3. cap. 1.o q. 5. no 4. Raphaelus q. 52. de Angelis art. 2. quo 2. dificultate 1.a § 2.o Pbr q.a sicut Angelus p sua libertate ee pat in hoc & illo loco adequato, ita pat ee in minori d. minori : g.o sic in infinitum. Cfirmatur q.a aia realis e in minori spatio in statu puerili postea in maiori postea in maiori etc. qmvis n. libere q.a ab unionem cum corpore sphaeram hat x.a magnitudinem corporis cui unitur. g.o cum Angelus n. uniatur co, poterit p sua libertate minori d minori respondere. 2.o ita Deus q.a p suam indistinctam a se immensitatem, et qm materiam locat, respondeat oibus spatijs : n. ita corpus quantum q.a sm divisas sui pts divisis spatijs partibus respondat.

Cta 3.a Angelus natura pat se collocari in puncto. Pb. aff.a ita Suarius supra no 23. Molina supra cum 3.a Arrubal disp. 17. cap. 2. Valencia disp. 4. q. 3. puncto 3. Becanus supra no 8. Raphaelus supra dificultate 3. § 1.a Pbr q.a q. Angelus e in loco adequato, & inadequato, & totus in qlibet puncto illius : g.o et se poterit in illo tm puncto collocare p sua libertate, q qa pat